

paa Flertallets Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag, og jeg skal tillade mig at gentage, hvad jeg i Begyndelsen af mit Foredrag fremhævede, at Flertallet ønsker at se denne Sag fremmet og ikke vil lægge den nogen Hindring i Vejen, naar det kan ske paa saadanne Vilkaar, at Statskassen ikke udsættes for ret alvorlige Tab, og at man virkelig ved Laanene kan have Anledning til at haabe, at man ved dem fremmer en for Landbruget i Almindelighed velgørende Foranstaltning.

Chr. Nielsen: Jeg skal ikke fordybe mig i det foreliggende Lovforslags Enkelt-heder, og jeg finder heller ikke Anledning til at gaa dybt ind paa den lange, udførlige Udvikling, som den ærede Ordfører var inde paa. Jeg skal foreløbig holde mig til Hovedbetragtningen i den foreliggende Flertalsbetænkning. Udvalgets Flertals Betragtning og de af dette stillede Ændringer ville, hvis de i Dag blive vedtagne, tilintetgøre Lovens Betydning ude i Befolkningen. Men jeg nærer alligevel Haab om, at det maa lykkes at føre Forslaget tilbage til en mere ændret Skikkelse end den, hvori det foreligger fra Udvalgets Flertals Side. Jeg nærer Haab om, at det maa lykkes den højtagede Landbrugsminister at føre Lovforslaget tilbage i en noget ændret Skikkelse i det andet Ting og at føre det herop igen i en nogenlunde brugbar Tilstand, saaledes at det til Slut maa lykkes den højtærede Minister at føre Sagen igennem ogsaa i dette Ting. Thi jeg vilde meget beklage, om alt det Arbejde, der er sat ind paa denne Sag saavel fra Kommissionens som det andet Tings og dette Tings Side, skulde være spildt. Jeg tror, jeg tør sige, at det vilde være alt for lidet Hensyn at tage til den Enstemmighed, der har været i den store Landbokommission om Gavnigheden af at føre denne Landboreform igennem. Der var i Kommissionen Enstemmighed om at gøre noget for at skaffe Jord, og billig Jord, paa gunstige Vilkaar til Landarbejderne. Den ærede Ordfører spurgte: Hvad er gunstige Vilkaar? Ja, gunstige Vilkaar for Landarbejderne med Hensyn til at faa Jord mener jeg maa forstaas paa den Maade, at de faa Jorden paa saadanne Betingelser, at de kunne udrede de Udgifter, som komme til at hvile derpaa, og for at det kan ske, mener jeg absolut, at Staten maa træde hjælpende til. Her er nu delte Meninger om, hvad der skal fordres af Landarbejderne for at faa en saadan Imødekommen fra Statens Side. Udvalgets Flertal vil jo

have Lovens § 3 g. forandret. Denne Bestemmelse siger, at der skal indskydes $\frac{1}{10}$ af Ejendommens Laaneværdi, men det vil Udvalgets Flertal have forhøjet til $\frac{1}{5}$. Hvis det sker, er det min Overbevisning, at man skyder over det Maal, man egentlig har sigtet paa. Jeg tvivler ikke om, at man faar Ansøgere til den Begunstigelse, der her gives, men det bliver af den Slags Ansøgere, som enten, lad mig sige: Lykkens Gudinde, Familie eller andre hjælpe til at kunne komme i Besiddelse af den Kapital, her fordres, 800 à 1,000 Kr. Nu vil man sige, at det viser ikke Flid og Sparsommelighed, naar en Karl og en Pige ikke have opsparret 800 à 1,000 Kr., til de en Gang ville fæste Bo. Vi vide jo godt alle sammen, at Sparsommeligheden hos Tjenesttyendet er ikke stor — om den overhovedet er det hos Befolkningen i det hele, skal jeg lade være usagt —; men det er jo ikke alene den tjenende Klasse, man her tænker paa at ville imødekomme; det er ogsaa de Folk, der sidde i et Hus uden Jord eller ere Indsiddere. Der kan være mange Arbejdere, der kunne være lige saa værdige til at nyde godt af denne Begunstigelse som en Tjenestekar, og maaske adskillige af de Mænd, som ere værdige til at komme i Betragtning, sidde med en ikke lille Familie. Vilde det saa ikke være for meget at stille den Fordring til dem, at de skulle kunne stille 800 à 1,000 Kr. paa Benene for at faa den Smule Begunstigelse, hvad jeg kalder det, som der her er Tale om. Hvis disse Ændringer vedtages, indskrænkes den foreslaaede Landboreform til $\frac{1}{4}$ af det, som baade Landbokommissionens Flertal og dens Mindretal have indstillet, og som Regeringen og Folketinget have sluttet sig til; det er Udvalgets Flertals Mening at bringe det ned til $\frac{1}{4}$. Dernæst vil Vedtagelsen af disse Ændringer bevirke en aarlig Forhøjelse af Udgiften af 15 Kr. 50 Øre for den Mand, som efter Lovforslaget modtager en Jordlod til en Værdi af 4,000 Kr. Kommissionens Flertals Forslag lød paa 112 Kr. 50 Øre, dens Mindretals Forslag paa 120 Kr., Regeringens Forslag i Fjor paa 120 Kr. 27 Øre og Folketingets i Fjor paa 108 Kr. Nu har Udvalgets Flertals Ændringer medført, at vi ere komne op til 128 Kr. Disse Tal, mener jeg, vidne ikke om, at dette høje Ting er meget velvillig stemt for at imødekomme denne Reform.

For det tredje foreslaar Udvalgets Flertal at forhøje den i § 3 g. foreslaaede Ydelse fra $\frac{1}{10}$ til $\frac{1}{5}$. Deri ser jeg det allerværste, thi jeg tror, at vi derved for-